

Fotograma del film *La mujer sin piano*

actrius estan increïbles, i que la pel·lícula és un deu, felicitats a tot l'equip! Comparar la família amb un *Gran Hermano* pot semblar descabellat, no? Però qui no ha estat mai obligat per forces impredecibles del destí a passar uns dies amb la família? Què has vist? Escoltat? Descobert? Tots aquests interrogants tenen resposta per a Lea, una jove que torna a Girona a casa dels pares per enterrar l'avi, després de passar una temporada vivint a un altre país. *Tres dies amb la família* descobreix els entramats d'una família burgesa catalana actual. Tot molt natural, molt real, però més divertit que viure-ho en pròpies carns, tot i que jo no soc pas burges: la família Salom ve de l'aristocràcia catalana més antiga. Bé, en tot cas feu el favor de consumir cine català, ara que val la pena i que no són els de sempre els que hi surten!

D'una altra banda ens arriba *A single man*, de **Tom Ford**, dissenyador, i ara també cineasta. Aquest film ve acompanyat amb el treball de fotografia d'**Eduard Grau**, barceloní multipremiat que triomfa arreu del món pel seu talent i, com no, aquesta "pel·li" n'és un referent, com tantes d'altres. I també té la col·laboració del basc **Jon Cortajarena** com a "actor", tot i que és millor que els models facin de models i els actors siguin actors, no sé si m'enteneu... la mateixa història d'intrusisme de sempre. Els personatges han d'estar interpre-

tats per actors, que per això es formen, collons! Bé, després d'aquest moment reivindicatiu, el que voldria dir és que aquest film, malgrat que la crítica en general l'ha qualificat de mediocre, és un film bonic, amb una fotografia esplèndida i un treball actoral excel·lent, especialment pel que fa a **Colin Firth**, que interpreta un vidu amb dificultats per seguir endavant, amb la companyia de la gran **Julianne Moore**, una antiga xicoteta de joventut que li fa costat. Resulta que quan ja tens quelcom decidit, la vida et dóna un cop d'efecte i tot canvia de nou. Molt recomanable!

I per a qui li agradi el cinema d'imatges, *La mujer sin piano* és "lo más"! Diri-gida per **Javier Rebollo**, amb la grandiosa **Carmen Machi**, és el retrat de 24 hores de la vida sexual, domèstica i laboral d'una mestressa de casa, i també un viatge per Madrid i per l'interior del pensament i de les emocions del personatge, que desemboca en situacions desesperades e inesperades. Des de la fotografia fins la música, el vestuari, la perruqueria, el maquillatge... un plaer visual, per a qui li agradi aquest tipus de pel·lícules.

Bé, i finalment, no oblideu anar a veure també *Nacidas para sufrir*, *Precious* i *Frozen River*. Fins aviat, i gaudiu molt del cinema sense crispetes! ❁